

hvordan de skal indføres eller ikke skal indføres. Det var en advarsel til regeringen imod nu at lave et sololøb med SF til skade for dansk erhvervsliv, til skade for dansk beskæftigelse og til skade for overenskomstsituationen.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen er meget velkommen til at komme med nogle oplæg til Det Konservative Folkeparti, når man er færdig med sine drøftelser med erhvervslivet. Vi kommer altid gerne, når vi bliver inviteret til forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil bare kvittere for fru Anne Birgitte Lundholts udtalelser her i det sidste par runder. Jeg synes, det er glædeligt at høre fra Det Konservative Folkeparti, at Det Konservative Folkeparti gerne vil være med til at diskutere grønne afgifter. Her er der øjensynlig en forskel mellem Det Konservative Folkeparti og Venstre, og det hilser vi da med glæde. Så jeg håber da, at det vil ende i nogle konstruktive forhandlinger mellem erhvervslivet, regeringen og Det Konservative Folkeparti.

Den plan, der er kommet fra nogle embedsmænd forleden dag, er jo ikke politisk behandlet i regeringen endnu, og det vil sige, at der stadig må være et grundlag for at forhandle med Det Konservative Folkeparti. Jeg synes, at vi skal tage imod den positive melding, der kommer her. Den er noget anderledes, synes jeg nok, end den tone, vi har hørt andre steder fra i Folketingssalen. Så tak til fru Anne Birgitte Lundholt!

Jes Lunde (SF):

Da folketingsvalget den 21. september var overstået og stemmerne talt op, var der mange mennesker i det her land, der åndede lettet op. Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet fik ikke det flertal, som man kunne frygte. Vælgerne havde sagt nej til deres politik, nej til alvorlige sociale nedskæringer og klapjagt på de arbejdsløse.

Efter valget lå det derfor også hurtigt klart, at den socialdemokratisk ledede regering kunne fortsætte. Mange i befolkningen havde vel så ventet, at det betød, at nu kunne velfærdssamfundet udbygges og forsvares, nu kunne valglofterne om flere ordinære stillinger til at fjerne ventelisterne til børnepasning, ældreomsorg, sygehusbehandling osv. blive indfriet. Regeringen var nemlig stemmemæssigt helt uafhængig af VKZ-blokken, og derfor var der ingen grund

til at lade den få indflydelse på den politik, der skulle føres.

Derfor var det også så meget mere overraskende og uforståeligt, at regeringen knap to måneder senere lavede et sort forlig med Venstre og De Konservative om finansloven. Forliget var fuldstændig unødvendigt, fordi regeringen på forhånd havde flertal for sin finanslov, og det var samtidig en voldsom imødekommeelse over for de partier, der havde fået deres politik stemt ned ved folketingsvalget.

Venstre og De Konservative fik gennemført omfattende forringelser for de arbejdsløse og på det sociale område. Rådighedsreglerne bliver strammet, så arbejdsløse hurtigere bliver smidt ud af deres a-kasse og mister dagpenge. Bistandshjælpen bliver skåret ned ved, at der indføres et loff efter en vis tid, og ved, at satserne sættes ned for unge. Søskenrabatten i børnehaverne og i børnepasningen skæres ned, så børnefamilierne i mange tilfælde får en økonomisk bet på flere tusinde kroner om året. Orlovordningerne skæres ned, så ydelserne på forældreorlov og sabbat sættes ned fra 80 pct. til først 70 pct. og senere 60 pct., og samtidig nedskæres retten til forældreorlov til det halve, hvis den ikke tages i forlængelse af barselorlovsperioden.

Endelig foretages der et meget direkte lovindgreb imod skraldemandsmodellen, den solidariske arbejdsdeling, hvor skraldemændene i Århus var parate til at gå ned i løn for at dele deres arbejde med en arbejdsløs kollega ved at skiftes til at holde pause på sabbat med en lavere ydelse. Det bliver nu direkte forbudt.

Da opmærksomheden på arbejdspladserne omkring skraldemændenes ideer var på sit højeste, gik ministrene ellers i fjernsynet for at rose skraldemændene. Regeringen ville ikke ændre lovgivningen, så de kunne få en bedre compensation, men de var da meget velkomne til at bruge det eksisterende regelsæt, fik man at vide. Ministrene var positive over for dem. I dag, få måneder senere, bliver muligheden likvideret.

Regeringen håber på, at det sker i stilhed. Vi håber på det modsatte: Vi håber på et ramaskrig fra arbejdspladserne over det grove svigt fra regeringens side over for en idé, der gav plads til arbejdsløse og plads til praktisk solidaritet i hverdagen.

Regeringen vil gerne fremstille det sådan, at den var nødt til at give V og K alle de sociale nedskæringer, for politik er jo både at give og at tage, og man må give sig på nogle punkter for at få noget andet.